

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiaë,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

Quòd in sacra militia contra Hungaros Conradus Dux poenitens perierit.
Cap. XXXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

58 MILITIA SACRA
se, & cum multis manubijs rediisse. Item
anno 1000. LV. à Baioarijs contra Sclauos
prosperè pugnatum esse.

De OTTONE Praside Lotharingorum.

C A P. XXXIII.

III. Brabā-
tie Dux ex
beneficio Im-
peratoris.

OMISSE Henrico, qui primo anno ex-
pulsus est, quidā Gifilberto subiungunt
Ottonem. Inter quos est Sigebertus, scribens
ad annum Domini IX^c. XLIII. Gifilberti
Ducatus, Et ad annū sequentem, Otto Dux
Lothariensium obiit. Sed multo clariūs Ab-
bas Urspergensis, Ludouicus, inquit, Rex
Gifilbertum extinctum comperiens, mul-
tam in eius casu miserationem habuit: pro-
fectusque in Belgicam, uxorem eius Gerbir-
gam, Ottonis sororem, coniugem duxit. Præ-
fecit autem Rex Regioni Lotharingorum
Ottonem filium Richuini, vt regnum procu-
raret, & nepotem suum Gifilberti filium bo-
næ spei puerulū nomine Henricum nutriret.

Hunc Ottonem puto eum esse, qui supe-
rius vocatur Vdo fidelis Regis, & cum Conra-
do, absente Imperatore, ad Andernacum
Euerardum & Gifilbertum deuicit. Cui oc-
casione tantæ victoriæ successisse videtur.

*Quòd in sacra militia contra Hungaros Conra-
dus Dux pœnitens perierit.*

C A P. XXXIV.

IV. Braban-
tie Dux ex
beneficio Im-
peratoris.

OTTONI Comiti successit Collega vi-
ctoriæ Conradus. De quo Witichindus
Saxo

Saxo scribit: Defuncto Oddone Lothario-^{lib. 2.}
rum Præsidente, ac Regis nepote Henrico, Du-
catus regionis conceditur Conrado. Cui &
unicam filiam suam Rex desponsauit, qui
erat adolescens acer, fortis, domi militiaeque
optimus, commilitonibus suis charus.

Hic postea grauissimè peccauit. Ottoni
enim Imperatori socero suo rebellauit, & in
eandem rebellionem pertraxit Lidulphum
filium Imperatoris. Postea verò Lidulpho
ad gratiam patris sui reducto, Conradus Dux
à Deo & Imperatore ad Hungaros transfu-
gens, eos in Lotharingiam usque perduxit.
Sed inde sincerè pœnitens in gratiam rece-
ptus est, & in extinguendo Hungaros vitam
piè impendit. Qua de re hæc subiungenda
videbântur. Gens Hungarorum, ait Sige-
bertus, ruptis cluis emissa per Arnulphum
Imperatorem, totam Italiam, totamque Ger-
maniam & Galliam, vt fera tempestas, vario
vastationis genere depopulata est per annos
circiter quinquaginta. Quo tempore, inquit
Folquinus Abbas, Conradus Lotharingiæ
Dux, siue Cuno Dei & Imperatoris transfu-
ga, eos, dissidete regno, in Lotharingiam de-
duxit. Sed vbi Traiectum ventum est, quod
Mosa alluit, incertum qua factione dissidium
ab eis fecit. Hungari nihilominus Hasba-
niam flamma & rapina aggressi, Carbona-
riam petiuerunt, & intra claustra Laubrensis
monasterij, quod succenderunt, duos obtrun-
carunt

*In vita san-
cti Guiberti
cap. 13.*

*cap. 1. mirae
S. Ursuari.*

carunt, Theodulphum & Theumarum. Cum autem munitiorem locum cōscenderent, in quo clerici & monachi se ad resistendum parauerant, quia pro anima res erat; desperatis rebus inter Litanias duæ columbæ ex adytis templi volarunt, & trina obsidione acies obsidentium vallarunt, & mox subsequuta est pluuia grandis, quæ gentilitiam illis sagittâdi artem, chordarum distensione, frustrata est. Pauor etiam tantus in eos irruit, vt ea qua venerant via fugam maturarint. Lobienfis hic triumphus memorabilis fuit, atque per Belgium lætissimus. Siquidem vastationes Italiae, Germaniae, Galliae, à Sigeberto commemoratae, meritò Belgas terrore concutiebant. Tunc enim, vt scribit Helmoldus, incensis ecclesiis cruces à barbaris truncatae, & ludibrio habitae, sacerdotes ante altaria trucidati, clerus vulgo mixtus aut interfectus, aut in captiuitatem ductus.

Histor. Sclavor. cap. 8.

Cap. 13.

Teste eodem Sigeberto, Hungaros quosdam euntes & redeuntes per vicum Gemmelacensem, vir Dei Guibertus, paratus bibere calicem passionis, aggressus, paulatim mitigata rabie à regno diaboli abstraxit; eosque abiurantes sacramenta diabolicæ militiæ, transcripsit in nouum nomen militiæ Christianæ.

Dederunt autem Hungari tandem pœnas suæ perfidiæ, ita ab Imperatore contriti, vt nullus aut rarus euaderet. Anno ix^c. lv. ait Scafnauf-